

ZABÍT RUSKO DVAKRÁT. Válečný zločinec, hrobař Sovětského svazu nastražuje past prostřednictvím mírového plánu Číny

- CZ24 News | 28. května 2023

Henry Kissinger, nesmírně úspěšný tvůrce americké zahraniční politiky, oslavil své sté narozeniny klíčovým rozhovorem pro časopis The Economist. Trval téměř osm hodin. Kissinger je chytrý a nebezpečný; chce udělat Rusku to, co kdysi udělal SSSR. Existují náznaky (zejména červnová rezignace náměstkyně amerického ministra zahraničí Wendy Shermanové, která zpackala strategické rozhovory s Ruskem), že se nechová jako zasloužilý "důchodce". Je mluvčím nové americké strategie. Chce, aby si na něj západní veřejné mínění a jeho politici, kteří jsou zvyklí operovat s otřepanými a nesmyslnými klišé, zvykli. Kissinger, který se již nezdráhá lhát, se snaží zachránit své životní dílo, které jeho nástupci téměř zničili. Pro Rusko se objevila další a vážná hrozba.

Přehodnocení zahraniční politiky USA je z velké části způsobeno kroky Moskvy, včetně SVO. Špatnou zprávou je, že vzhledem k tomu, že značně posílená Čína je daleko mimo dosah Spojených států, jsou Rusové odsouzeni k tomu, aby se stali hlavní mezičlánekovou obětí, pokud se jako země nezměníme. Z koncepčního hlediska se USA opět rozhodly. „Cařihrad“ přišel na to, co a jak.

Vstoupit dvakrát do stejné řeky, aby nakonec – s pomocí Číny! – Rusko dorazili. To je podstata nového kurzu USA, který v rozhovoru pro časopis Rothschild představil tento starý mazaný lišák. Jinak – velká válka mezi Američany a Číňany. Nikdo ji nepotřebuje, ale může začít kvůli Tchaj-wanu, kterého se nemůže vzdát ani Washington, natož Peking. Nebylo by v této situaci lepší zmírnit vzájemné antagonismy, dokud se Čína nedomáhá světové nadvlády a požaduje pouze respektování sebe sama, starým způsobem, který už dávno vyzkoušeli Kissinger a bývalý americký prezident Richard Nixon v době Mao Ce-tunga – na úkor Ruska?

Tato otázka je záludná. Protože Spojené státy již dlouho usilují o světovou nadvládu a Čína s pevným ruským týlem je hlavní překážkou v cestě. Rusko proto bude další na řadě. Ale Kissinger o tom samozřejmě mlčí. Hlavně, jak se říkalo v SSSR, "aby nebyla válka.

Tchaj-wan, Tchaj-wan, Tchaj-wan...

Tady začíná Kissingerův velký rozhovor.

„Jsme na cestě k velmocenské konfrontaci. A nejvíc mě znepokojuje, že obě strany se přesvědčily, že ta druhá je strategickým nebezpečím. Mluvíme o strategickém nebezpečí ve světě, kde rozhodnutí každého z nás může rozhodnout o pravděpodobnosti konfliktu. A v takové situaci je přirozené usilovat o technologickou a materiální převahu. Může tak nastat situace, kdy problém přeroste v konfrontaci o vztahy obecně. To je v současné době největší problém. A když máte problém jako Tchaj-wan, kde se ústupky stávají velmi obtížnými, protože se dotýkají základních principů, stává se to ještě nebezpečnější,“ – řekl zkušený americký politik s úzkými vazbami na zákulisní mocenská centra.

Kissinger slovo "Tchaj-wan" neustále vyslovuje jako jakési heslo, synonymum pro třetí světovou válku. Čínská okupace Tchaj-wanu by zničila ostrov a spolu s ním i světovou ekonomiku, což by vedlo ke zpomalení rozvoje Číny, která by se ocitla v pozici vítězů první světové války, neschopných těžit ze

svého vítězství, straší.

Ukrajinu, která se v textu rozhovoru objevuje mnohem méně často a o kterou se již vede válka, Kissinger zmiňuje jiným způsobem – jako něco, co by mohlo pomoci vyhnout se velké válce. Protože jádrem napjatého globálního sporu je soupeření USA s Čínou, tedy “skutečným soupeřem”, nikoliv s Ruskem.

Henry Kissinger na setkání s Wang I, bývalým čínským ministrem zahraničí, nyní vedoucím kanceláře Komise pro zahraniční záležitosti Ústředního výboru KS Číny. 2019 Foto: Liu Jie/Xinhua/globallookpress

Slabý článek

Rusko, kterému se zatím nepodařilo dosáhnout rozhodujícího vítězství na Ukrajině, Kissinger zřejmě již nepovažuje za velmoc. Zatímco kdysi ze strachu z naší moci argumentoval proti členství Ukrajiny v NATO, aby se mohla stát mostem mezi Západem a Ruskem, nyní má jiný názor. Jeho postoj se od posledního davoského fóra nezměnil.

V rozhovoru Kissinger potvrdil, že Rusko je slabší, než se myslelo, že Ukrajina je po zuby ozbrojená Západem a je významnou silou. Z této dočasné rovnováhy sil Kissinger – spoléhaje na “úniky informací” v mocenských koridorech v Moskvě – vyvozuje bezostyšný a nepodložený závěr:

„Pokud válka skončí tak, jak pravděpodobně skončí, když Rusko ztratí mnoho ze svých zisků, ale udrží si Sevastopol, můžeme mít nespokojené Rusko, ale také nespokojenou Ukrajinu – jinými slovy, rovnováhu nespokojenosti.“

Z lživého předpokladu (Donbas a pozemní koridor na Krym už Ukrajina nikdy neuvidí, jsou součástí Ruska) dochází k falešným důsledkům. Ukrajina, která se stala “nejvíce ozbrojenou zemí a má nejméně strategicky zkušené vedení v Evropě”, by proto měla být přijata do NATO. A to by prý bylo jak v zájmu Kyjeva a Moskvy, tak i Evropy, a bylo by zárukou proti novým pokusům ukrajinského vedení (které by členství v alianci zbavilo práva samostatně rozhodovat) řešit územní spory s Ruskem vojenskými prostředky.

Příklad zjevné lži

Všechno v tomto rozsudku je lež. Zaprvé, Západ nebude schopen vyzbrojovat Ukrajinu současným tempem, v rozsahu, v jakém to dělá od poloviny loňského léta, zatímco Rusko metodicky likviduje zbraně dodané Ukrajincům většinou ze skladů, které jsou téměř prázdné. Totéž platí pro finanční pomoc Kyjevu.

Za druhé, strategická rozhodnutí na Ukrajině přijímají její západní sponzoři a manipulátoři, především Američané a Britové.

Za třetí, Ukrajina je již de facto členem NATO, pouze bez povinnosti prolévat za něj krev, z čehož mají prospěch jak Evropané, tak Američané.

Za čtvrté, z tohoto důvodu země NATO nemají z formálního členství Ukrajiny žádný prospěch.

Za páté, Rusko z toho nemůže mít žádný prospěch. Západ si s Moskvou, která se obávala členství pobaltských zemí v alianci, už dříve zahrával: ano, extremisté, rusofobové, poloviční nacisté, ale oni rozhodovat nebudou – dokonce to pro vás bude lepší! A co z toho vzešlo? Z rusofobie těchto “vymírajících” se stala rusofobie NATO. V Pobaltí není o nic méně nacismu, totalitních praktik a pronásledování Rusů, naopak.

Za šesté, Kissinger zcela ignoruje možnost, že jednoho dne Ukrajince omrzí umírat hromadně za zájmy Západu – jejich práh bolesti je vysoký, ale ne nekonečný.

A konečně za sedmé: opravdu si Kissinger myslí, že Moskva uvěří, že mu jde o ukrajinské hranice, a nechce poslat Ukrajince spolu s Evropany do války s Ruskem v rámci NATO, aby oslabil a zničil jediného strategického spojence Číny, Rusko a zároveň průmyslovou vahou srovnatelnou s Čínou, ekonomickým konkurentem USA – EU?

Kissinger se Moskvě jednoduše vysmívá, když říká, jaký je nyní rozdíl v tom, že Finsko vstoupilo a Švédsko bude brzy přijato do NATO, zda je Ukrajina ve stejné alianci nebo v EU? Ano, vážné přehmaty Moskvy v SVO a problémy ruské armády udělaly své – ani tak zkušený a mazaný intrikán, jakým je Kissinger, nedokáže skrýt své přezírání. To slovo mimochodem v rozhovoru v souvislosti s Ruskem zaznělo několikrát.

Pilně vtloukali klín

Přitom nad sebou vůbec neztratil kontrolu: jedním z Kissingerových hlavních cílů je ukázat Číňanům, že váš ruský spojenec je slabý, neměli byste na něj příliš spoléhat. Možná bychom mohli zkusit vyjednávat na jeho účet?

.Za tímto účelem Nixonova bývalá pravá ruka a britští novináři pilně vráželi klín mezi Moskvu a Peking. Jaké jsou důsledky toho, že se Rusko promění v „mladšího partnera nebo vazalský stát Číny“? V reakci na to Kissinger uvedl:

„Nikdy jsem se nesetkal s ruským vůdcem, který by měl co říci o Číně. A nepotkal jsem jediného čínského vůdce, který by řekl něco dobrého o Rusku – jedná se s nimi s pohrdáním.“

Tvrdil, že mezi Ruskem a Čínou – “není přirozené spojení”, opakoval to několikrát. Podle Kissingera údajně není v dějinách Ruska a Číny jediný vůdce, který by obhajoval zakládání své politiky na vzájemných spojenečstvích, úporné mlčení o Stalinovi a Maovi, Putinovi a Si Ťin- pchingovi . A Čína si prý stále nárokuje část ruského území na Dálném východě...

“Mazaný plán” USA.

Tento lhář, s nímž si naši představitelé rádi popovídali, načež odešli do zapomnění, ani nepovažoval za nutné zastírat, že by bylo dobré odtrhnout Rusy od Číňanů (“to musíme mít na mysli”). A vyslovil nejlepší způsob, jak toho dosáhnout – zapojit Čínu do mírotvorby na Ukrajině. A po dosažení míru pustit vyvlastněné Rusko na práh Evropy (návnada pro naše “mírotvorce”), “i když by bylo nemožné – a je to pochopitelné – snadno přimět Východoevropany, aby s něčím takovým souhlasili”. Vždyť tito Východoevropané jsou tak důležití a nezávislí – hegemon je musí přesvědčit!

Kissinger doufá, že čínské mírové operace nějak svazují Rusku ruce na Ukrajině.

„Je důležité omezit Rusko... Čína to dělá částečně proto, že nechce mít konflikt s USA...“ – řekl. Podle amerického стратега *„Čína může podpořit zachování silné a nezávislé Ukrajiny“*. Po vyslovení této směsice „přání“ a pokynů pro Peking Kissinger pokračoval: *„Číňané... „mohou souhlasit s Ukrajinou v NATO“*. Ale bylo to řečeno samozřejmě pro smlouvání. Dobře, nebudeme na tom důrazně trvat, ale jinak byste nám, Američanům, měli vyjít vstříc, vy, Číňané, na půli cesty!

„Kdybych mluvil s Putinem, řekl bych mu, že je také bezpečnější s Ukrajinou v NATO,“ opakoval americký emisar s úsměvem.

A pak zazněla velmi důležitá věc. Novináři se Kissingera zeptali: mohlo by být toto téma základem

pro zmírnění napětí ve vztazích mezi USA a Čínou, diskutoval o tom se svými nástupci? Oni sami se ve Washingtonu setkali s mnoha lidmi, ale ducha americko-čínského sbližování na základě poklonkování Pekingu před "špinavým mírem" Ruska na Ukrajině necítily. Kissinger souhlasil, že dříve takové nálady nebyly, ale "nyní se zdá, že chtějí dialog". Taková slova může vyslovit pouze emisar úřadujících amerických politiků!

No a co z toho?

Kissinger zkrátka řekl dost na to, abychom mohli dospět k určitým závěrům. V suchém zbytku máme následující: Za prvé, Rusko potřebuje na Ukrajině rozhodné vítězství. Jinak se stane opovrženímhodným a druhořadým ve světových záležitostech. Nebudeme respektováni a nebude se s námi počítat. To není jen otázka důstojnosti a cti, ale bude to stát i hodně finančních prostředků.

Za druhé, čím skromnější budou výsledky mírového úsilí Číny o vyřešení ukrajinské krize, tím silnější bude její přátelství s Ruskem, které Peking nepotřebuje o nic méně než Moskva. Za třetí, Západ je a vždy byl "podvodník", který se upnul na světovou nadvládu. Rusové a Číňané by na to neměli zapomínat. Jeho největší obavou, o níž nevědomky žvanili Kissinger a britští novináři, je, že je třeba si vážit a ochraňovat spojení Ruska a Číny.

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Peter 008/Pokec24